

תת"ע 4262/06/15 - עזרן יקיר יעקב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4262-06-15 מדינת ישראל נ' עזרן יקיר יעקב

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופט דן סעדון
עזרן יקיר יעקב - ע"י עו"ד מקס אלפסי	
מדינת ישראל	

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם.

1. נגד המבקש (להלן: **הנאשם**) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות לאחר שבגופו נמדד ריכוז אלכוהול של 310 מ"ג לליטר אוויר נשוף. הדיון בתיק נקבע, לאחר שנדחה, ליום 27.1.15. הנאשם ביקש לדחות, שוב, את מועד הדיון אולם בקשתו נדחתה. הוא לא התייצב לדיון ועל כן נשפט בהיעדרו.

2. בעקבות זאת, הגיש הנאשם ביום **12.1.16** בקשה להקל בקנס שנגזר עליו ולפרוס אותו לתשלומים. התביעה הותירה את העניין לשיקול דעתי ועל כן ניתנה החלטה הפורסת את הקנס שהוטל לתשלומים, לנוחות הנאשם.

3. כעת, למעלה מ-8 חודשים לאחר הגשת הבקשה הנזכרת מטעם הנאשם, הגיש הנאשם - באמצעות סנגורו - בקשה לבטל את פסק הדין. הנאשם טוען כי סבר שהדיון בעניינו נדחה לחודש נובמבר. כאשר הבין כי טעה והדיון נקבע לחודש אוקטובר, היה מאוחר להגיע לבית המשפט הנמצא בתל אביב מאילת, עיר מגוריו. עוד טוען הנאשם, כי עונש פסילת רישיון ל-24 חודשים כפי שהוטל הוא חמור ויש להניח כי אילו היה מתייצב לדיון היה מוטל עליו עונש קל יותר.

דיון והכרעה

לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה מצאתי לדחותה ללא צורך בתשובה. להלן הטעמים להחלטה:

4. אין חולק כי הנאשם זומן כדיון לדיון שנערך ביום 27.10.15. העובדה שהנאשם סבר בטעות כי זומן

עמוד 1

לחודש נובמבר ולא לחודש אוקטובר איננה טעות סבירה המצדיקה ביטול פסק הדין. לעניין זה כתב הנשיא שמגר: "משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חור תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות." (ר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279). דברים אלה אמורים גם בטעות ביחס למועד הדיון כתוצאה מהיעדר תשומת לב מספקת שהקדיש הנאשם לעניין. משקיבל הנאשם מועד נדחה לדיון בעניינו היה מצופה כי יקדיש תשומת לב לשנן את המועד המדויק שנקבע וייערך בהתאם, בפרט כאשר מדובר בנאשם המתגורר במקום מרוחק יחסית ממקום מושבו של בית המשפט בתל אביב.

5. לא מצאתי כי יש בשפיטת הנאשם משום גרימת עיוות דין והסנגור אף אינו טוען זאת. טענת הסנגור מתמצית בכך שעונש של פסילת 24 חודשים למי שהורשע בעבירה של נהיגת רכב בשכרות הוא חמור מדי. בכל הכבוד, לא ברור על מה מתבססת טענה זו. רכיב פסילה זה הוא עונש המינימום לעבירה של נהיגת רכב בשכרות, הורשע הנאשם. הנאשם אינו מסביר כיצד היה בכוחו לשנות מאורכה של תקופת פסילת המינימום היה מתייבב לדיון ועל כן יש להתייחס בספקנות לטענה זו. כך או כך, בשים לב לחומרת העבירה בה הורשע הנאשם, עונש של פסילת מינימום אינו חמור כלל ועיקר.

6. בנוסף לקיומם של טעמים ענייניים שלא לקבל את הבקשה, קיים גם טעם דיוני: סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם יש להגיש תוך 30 יום ממועד המצאת פסק הדין לנאשם. במקרה זה ניתן לקבוע כי המועד ממנו ניתן למנות את 30 הימים האמורים הוא מיום 12.1.16 - המועד בו הגיש הנאשם בקשה להתחשבות ברכיב הקנס שנגזר עליו. מתוך בקשה זו עולה כי הנאשם ידע על פסק הדין והיה מודע לרכיבי העונש שהוטלו עליו. בבקשה זו אין הסבר או הצדקה לאיחור הרב בהגשת הבקשה.

7. נוכח כל האמור הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ו, 25 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.